

عنوان مقاله:

بررسی الهام پذیری نمادین از سیره پیامبران در شعر سمیح القاسم

محل انتشار:

دوفصلنامه مطالعات ادب اسلامی، دوره 2، شماره 1 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

مهرداد آقائی - گروه زبان و ادبیات عربی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران

خدیجه عرب صالحی - کارشناسی ارشد زبان و ادبیات عربی دانشگاه اصفهان

طاهره رنجبریان - کارشناسی ارشد زبان و ادبیات عربی دانشگاه محقق اردبیلی

خلاصه مقاله:

شاعران معاصر نماد اسطوره ای را به شکل هنری و معاصر آن در ادبیات مهجر بکار می گیرند. این نوع از نماد در ادبیات معاصر عرب فضای وسیعی را به خود اختصاص داد. نویسندگان بزرگ چنین فرض کردند که نماد را از یک اشاره زودگذر صرف که با متن ناسازگار است ارتقا دهند تا تلاش آنها را تجسم بخشد و نگرانی های ذهنی و عینی آنها را در نمادهایی که قادر به برانگیختن نهفته های روان انسان هستند در هم آمیزد. به خصوص که آنها موانع سنتی را که مانع اوج گیری ادبیات آنها در آسمان خیال بود، درهم شکستند. آثار این دایره گسترش یافت و بسیاری از نویسندگان، چه در شعر، چه در نثر و چه در رمان، مانند احمد زکی ابو شادی، سعید عقل، صلاح لبکی و سمیح القاسم را در بر گرفت. این مقاله به شرح زندگی سمیح قاسم پرداخته و ابیاتی از اشعار وی که نماد پیامبران در آن است ذکر شده است. سمیح قاسم برای دغدغه های خود و درد مردمش در مقابل اشغالگران، نمادهای مذهبی از جمله نماد پیامبران را برگزید. او از شخصیت پیامبران به عنوان نماد قیام در برابر هر ستمگر بی انصافی و بیان قیام فلسطینی ها در برابر نیروهایی که بر او چیره شده بودند استفاده کرد. مفهوم آواره گی در داستان حضرت یوسف (ع) هنگامی که برادرانش او را در چاه انداختند یا حضرت یونس (ع) هنگامی که توسط نهنگی بلعیده شد وجود دارد. او آزادی وطن و پیروزی فلسطینیان را با دیدار یعقوب و یوسف، پس از تحمل درد فراق، به تصویر می کشد.

کلمات کلیدی:

ادبیات مهجر، نماد، شعر مقاومت، سیره پیامبران، سمیح قاسم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1693840>

